

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie skazanego K. P.

na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 23 kwietnia 2026 r.

w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego o stwierdzenie braku spełnienia przez SSN Adama Rocha wymogów niezawisłości i bezstronności oraz wyłączenie od rozpoznania sprawy II KK 365/24,

na podstawie art. 29 § 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2024 r., poz. 622 ze zm.)

postanawia:

odrzuć wniosek.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 3 lutego 2026 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego), obrońca skazanego K. P. , na podstawie art. 29 § 5 i nast. ustawy z dnia 8 grudnia o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”) wniósł o stwierdzenie, że SSN Adam Roch nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziowskiej w sprawie II KK 365/24; stwierdzenie, że w okolicznościach sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy; wyłączenie SSN Adama Rocha od rozpoznania sprawy toczącej się pod sygnaturą II KK 365/24.

Wnioskodawca wskazał, że „w kasacji złożonej na korzyść Skazanego zawarty jest zarzut nienależytej obsady Sądu Apelacyjnego w Warszawie

rozpatrującego apelację w sprawie, w związku z udziałem w wydaniu orzeczenia sędziów powołanych na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3)” (k 2 verte). Następnie wnioskodawca podniósł, że SSN Adam Roch powołany został na urząd sędziego Sądu Najwyższego na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany przepisami powołanej w zarzucie kasacji ustawy. W konsekwencji udział objętego wnioskiem sędziego w rozpoznaniu sprawy II KK 365/24 wzbudzałaby uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności u postronnego obserwatora.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 29 § 5 u.SN dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 7, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Artykuł 29 § 9 u.SN nakazuje zaś, by wniosek o zbadanie ww. okoliczności czynił zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierał żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5, a także przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Zgodnie z art. 29 § 10 u.SN wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w § 9, podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny.

2. Orzecznictwo Sądu Najwyższego podkreśla, że przywoływane we wniosku okoliczności mogące prowadzić do wyłączenia sędziego, muszą odnosić się do realiów konkretnego postępowania. Zgodnie z wolą ustawodawcy badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności może bowiem zostać przeprowadzone wyłącznie, jeżeli w okolicznościach konkretnej sprawy dojść może do naruszenia wskazanego standardu, mającego dodatkowo wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Konsekwentnie samo odwołanie do okoliczności towarzyszących powołaniu sędziego Sądu Najwyższego, w tym również dotyczących ewentualnych wadliwości procedury nominacyjnej, jak również jego postępowania po powołaniu, w tym wypowiedzi w sferze publicznej, bez odniesienia do okoliczności konkretnej sprawy, jest niewystarczające do przeprowadzenia tzw. testu niezawisłości i bezstronności, o którym mowa w art. 29 § 5 u.SN.

W świetle powyższego przyjąć należy, że również okoliczności uzasadniające żądanie oraz dowody na ich poparcie, o których mowa w art. 29 § 9 pkt 2 u.SN, odnosić się muszą do możliwości naruszenia przez sędziego Sądu Najwyższego standardu niezawisłości i bezstronności w konkretnej sprawie (z ostatnich zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 lipca 2024 r., III CB 49/24; 28 czerwca 2024 r., III PUB 9/24; 27 czerwca 2024 r., V KK 119/24; 18 czerwca 2024 r., I NB 8/24).

3. Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy stwierdzić należy, że wnioskodawca nie spełnił wymogu, o którym mowa w art. 29 § 9 w zw. z art. 29 § 5 u.SN.

Wskazując na okoliczności dotyczące powołania SSN Adama Rocha na urząd sędziego Sądu Najwyższego wnioskodawca ograniczył się jedynie do zasygnalizowania ogólnych ewentualnych nieprawidłowości w postępowaniu nominacyjnym dotyczących wydania rekomendacji przez Krajową Radę Sądownictwa, ukształtowaną przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Wnioskodawca nie odwołał się zatem do żadnych konkretnych okoliczności, które towarzyszyły wydaniu rekomendacji przez Krajową Radę Sądownictwa,

a które w okolicznościach sprawy mogłyby doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności. Jak zaś wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 28 czerwca 2024 r., III PUB 9/24, otoczenie normatywne art. 29 § 5 u.SN oraz data wejścia w życie przepisów wprowadzających do ustawy o Sądzie Najwyższym przedmiotową „procedurę testową” nie pozostawiają wątpliwości, że wymienione w tej regulacji „okoliczności towarzyszące powołaniu”, to co innego niż sam fakt powołania na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej wskazanymi przepisami. Innymi słowy obowiązkiem wnoszącego o przeprowadzenie tzw. testu niezawisłości i bezstronności jest wskazanie okoliczności towarzyszących powołaniu sędziego nie o charakterze generalnym, w szczególności odwołujących się do systemowych rozwiązań procesu powoływania sędziów, a zatem w istocie dotyczących sposobu ich powołania, lecz indywidualnych, odnoszących się do konkretnego sędziego objętego wnioskiem (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 lipca 2024 r., III CB 49/24). Tego rodzaju okoliczności, nie wspominając o dowodach na ich poparcie, wnioskodawca nie przedstawił.

4. Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że w art. 29 § 5 u.SN ustawodawca posłużył się koniunkcją, a zatem przeprowadzenie tzw. testu bezstronności wymaga uwzględnienia okoliczności zarówno powołania objętego wnioskiem sędziego, jak i jego postępowania po powołaniu. Wnioskodawca nie wskazał zaś jakichkolwiek okoliczności odnoszących się do postępowania objętego wnioskiem sędziego, po jego powołaniu na urząd sędziego Sądu Najwyższego.

Ponadto art. 29 § 5 u.SN ogranicza zakres testu jedynie do okoliczności mogących doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawionego oraz charakteru sprawy. Wnioskodawca nie przedstawił zaś żadnej relewantnej argumentacji odnoszącej się do uprawionego oraz charakteru sprawy.

5. Niezależnie od powyższego podkreślić należy, że zgodnie z art. 29 § 3 u.SN niedopuszczalne jest ustalanie lub ocena przez Sąd Najwyższy zgodności z prawem powołania sędziego, a tego w istocie domaga się wnioskodawca.

6. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.t]